

РЕШЕНИЕ

№ 192

Гр. Перник, 04.06.2015 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и пети май през две хиляди и петнадесета година, в състав:

Съдия: Ивайло И.

при съдебния – секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия И. административно дело № 147/2015 година по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, във връзка с § 9, ал. 1 от Преходните разпоредби на Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на В.И.Б. ***, ул. „****“, чрез адвокат Г.М. *** срещу Мълчаливия отказ на кмета на Община Перник да издаде заповед по реда на § 9, ал. 1 от ПРЗУТ за изменение на определеното обезщетението по Заповед № 620 от 15.04.2005 година.

В подадената жалба жалбоподателя твърди, че отчуждителното производство е започнало със заповед № 1545 от 17.09.1984 година, с която му е отчужден недвижим имот планоснимачен № 6614, находящ се в гр. Перник, кв. „Тева“ за изграждане на улица. Със заповед № 5403 от 31.08.1990 година е обезщетен с апартамент № 15, на четвърти етаж, находящ се в ****. Поради липса на средства за изграждането на имота със заповед № 620 от 15.04.2005 година кмета на община Перник е изменил обезщетението, като е обезщетен с друг имот – апартамент № 29, находящ се на трети етаж в жилищен блок ЕК 438 в кв. „Пригаров район“, гр. Перник. С молба от 26.01.2015 година е отправил искане до кмета на община Перник да измени Заповед № 620 от 15.04.2005 година, с която жалбоподателя е обезщетен с апартамент № 29, на трети етаж в жилищен блок ЕК 438 в кв. „Пригаров район“, гр. Перник и бъде определено парично обезщетение, тъй като са изминали повече от 30 години. Въз основа на така изложените в жалбата подробни аргументи се иска отмяна на оспорения мълчалив отказ на кмета на община Перник и се задължи да промени начинът му на обезщетение.

В проведеното съдебно заседание на 25.05.2015 година процесуалния представител на жалбоподателя адвокат Камелия Букарска от АК Перник излага подробни доводи за незаконосъобразност на оспорения акт.

Подробни съображения развива в представените писмени бележки. Претендира присъждане на направените съдебни разноски.

Ответникът по жалбата кметът на община Перник чрез процесуалния си представител старши юрисконсулт Десислава Евтимова оспорва жалбата. Подробни съображения излага в представените писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Съгласно Заповед № 1545 от 17.09.1984 година на председателя на общински народен съвет Перник на основание чл. 95 и чл. 98, във връзка с чл. 63 от Закон за териториалното и селищно устройство и чл. 236, ал. 3 от ППЗТСУ е отчужден имот планоснимачен № 6614 за улица, като собствениците са обезщетени, между които и В.И.Б. /б. В, т. 3/ – настоящ жалбоподател с едно двустайно жилище.

Със заповед № 5403 от 31.08.1990 година на основание чл. 100 от ЗТСУ за определяне на конкретни жилища, с които да се обезщетят собствениците настоящия жалбоподател /виж т. 3/ е обезщетен с апартамент № 15, на четвърти етаж, находящ се в *****, състоящ се от две стаи, кухня, и сервизни помещения, със застроена площ от 69.55 кв.м., на стойност 16 078 лева.

Видно от заповед № 620 от 15.04.2005 година на кмета на община Перник на основание чл. 100 и чл. 98 от ЗТСУ В.И.Б. – настоящ жалбоподател е обезщетен с апартамент № 29, на трети етаж в жилищен блок ЕК 438 в кв. „Пригаров район“, гр. Перник по новия проект на блока, който е с намалена етажност и с намален брой апартаменти. Така определения апартамент е идентичен с първоначално определения.

С молба вх. № 15/ЮР 2 от 26.01.2015 година настоящия жалбоподател е поискал от кмета на община Перник да издаде заповед по § 9, ал. 1 от ПР на ЗУТ, с която да измени имотното обезщетение с парично. В установения срок не е издадена исканата заповед, с което е формиран мълчалив отказ.

Пред настоящата съдебна инстанция е прието и неоспорено от страните заключение по извършена съдебно – техническа експертиза от вещото лице Д.И.Н.. Вещото лице е извършило оглед на имота и е констатирало, че към момента сградата е завършена в груб строеж, като апартамента на жалбоподателя не е въведен в експлоатация и няма определен срок за това. Върху имота – апартамента на жалбоподателя няма права на трети лица. Така даденото заключение настоящия съдебен състав го кредитира, като обективно, компетентно, безпристрастно и кореспондиращо с приетите по делото писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения

индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като в тази връзка настоящия съдебен състав намира за основателно следното допълнение, а именно, молбата, с която жалбоподател е поискал изменение на обезщетителната заповед е подадена на 26.01.2015 година в община Перник. Срокът за произнасяне на административният орган според настоящият съдебен състав е този по чл. 57, ал. 5 от АПК, а именно едномесечен, тъй като за да бъде отговорено на подадената молба е необходимо да бъдат събрани доказателства за съществени обстоятелства, както и да се даде възможност на други граждани и организации да се защитят. След изтичане на този едномесечен срок, изчислен съгласно чл. 60, ал. 3 от ГПК на 26.02.2015 година е започнал да тече 14 дневният срок, визиран в чл. 215, ал. 4 от ЗУТ, който срока е изтекъл на 12.03.2015 година, като на 11.03.2015 година е подадена жалбата, въз основа на която е образувано настоящото съдебно производство, от легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка по делото настоящия съдебен състав намира жалбата за основателна.

Съгласно § 9, ал. 1 от ПРЗУТ, за отчуждителни производства, започнали при действието на отменените разпоредби на Глава пета, раздел първи от ЗТСУ, по които е издадена заповед за отчуждаване и недвижимият имот е завзет до 30.10.1998 година, се прилагат отменените разпоредби на ЗТСУ и чл. 102 от ЗТСУ. Първото условие за прилагането на тази норма е да има започвало отчуждително производство при действието на ЗТСУ. В настоящия случай, видно от Заповед № 1545 от 17.09.1984 година е започнало по реда на чл. 98 от ЗТСУ производство по отчуждаване на имота на жалбоподателя. Второто условие за прилагане на горната разпоредба е имотът да е завзет до 30.10.1998 година. От приетите по делото заповед № 5403 от 31.08.1990 година и заповед № 620 от 15.04.2005 година на кмета на община Перник, както и неоспореното от страните и прието от настоящия съдебен състав заключение по извършената съдебно – техническа експертиза се установява, че отчужденият имот е завзет през 1984 година. Третото условие, за да се довърши отчуждителното производство по реда на ЗТСУ, е и то да не е завършило. То е незавършено, когато не е издадена заповед по чл. 100 от ЗТСУ /отм./ или въпреки че е издадена заповед, конкретизираният в заповедта имот да не може да бъде предаден на правоимащото лице по независещи от органа обективни причини или не е получено парично обезщетение. Въпреки че жалбоподателят е бил обезщетен, на основание чл. 98 от ЗТСУ /отм./, с обект в новостроящата се сграда, предназначена за жилищни нужди, от назначената по делото съдебно – техническа експертиза се установява по безспорен начин, че жилището не е предадено на В.И.Б. – жалбоподател, поради незавършване на строителството на сградата. Налице е третата предпоставка за прилагане на разпоредбите на

отменения ЗТСУ. Съгласно разпоредбата на чл. 103, ал. 5 от ЗТСУ /отм./ органът по чл. 95 може до предаване на обекта да изменя влезли в сила заповеди по чл. 98 и чл. 100 по молба на заинтересуваните страни с нотариална заверка на подписите в следните хипотези. 1. когато се иска парично обезщетение вместо имотно 2. жилище с по-малък брой жилищни помещения, 3. промяна на местонахождението на имота.

По силата на тази специална разпоредба кметът на община Перник може да измени стабилната заповед по реда чл. 100 от ЗТСУ, поради което се явяват неоснователни доводите на процесуалния представител на ответника, че административният орган няма компетентност да изменя влезлия в сила стабилен административен акт, а такава компетентност има общинския съвет. Съгласно горната разпоредба, кметът може да промени местонахождението на жилището при преценка на инвеститора. В производството по § 9, ал. 1 от ПРЗУТ надлежни страни са отчуждения собственик и кметът на общината, без значение кой е инвеститора на строежа, тъй като довършването или приключване на производството по отчуждаване е в правомощието на кметът на община Перник. От изложеното по – горе настоящия съдебен състав приема, че единствено от компетентността на кмета на община Перник е да прецени дали до обезщети с друго жилище, респективно да обезщети парично бившия собственик, като предвиди средства в бюджета на община Перник, като в посочения смисъл е Решение № 8310 от 22.06.2009 година, постановено по административно дело № 3941/2009 година на ВАС, II отделение.

Предвид на гореизложеното, настоящия съдебен състав намира, че следва да отмени оспорения административен акт, като незаконосъобразен. Преписката следва да се върне на кмета на община Перник, който да се произнесе по внесената молба на правоимащото лице при спазване на горните указания.

Съгласно разпоредбата на чл. 215, ал. 7 от ЗУТ решенията на първоинстанционния съд по жалби или протести срещу индивидуални административни актове по този закон са окончателни с изключение на решенията по жалби или протести срещу индивидуални административни актове за одобряване на подробни устройствени планове, на комплексни проекти за инвестиционна инициатива и на заповедите за премахване на незаконни строежи от първа до пета категория включително.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото направеното искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените съдебни разноски, следва да се уважи, като на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответната страна заплати на жалбоподателя сумата в общ размер на 310 /триста и десет/ лева, от които 10 лева платена държавна такса, 100 лева платено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие № 05367 от 02.06.2015 година и 200 лева платено възнаграждение за вещо лице.

С оглед изхода на делото направеното искане от страна на процесуалния представител на ответната страна за присъждане на направените съдебни разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение следва да се остави без уважение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК настоящия съдебен състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на кмета на община Перник да издаде заповед по реда на § 9, ал. 1 от ПРЗУТ за изменение на определеното обезщетение по Заповед № 620 от 15.04.2005 година въз основа на молба вх. № 15/ЮР 2 от 26.01.2015 година на В.И.Б. ***, като незаконосъобразен.

ВРЪЩА административната преписка на кмета на община Перник за произнасяне по молба вх. № 15/ЮР 2 от 26.01.2015 година на В.И.Б. ***, съгласно дадените указания.

ОСЪЖДА община Перник да заплати на В.И.Б. *** направените съдебни разноски в общ размер на 310 /триста и десет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: